

ANGELČEK

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 6.

Ljubljana, 1. junija 1911.

XIX. tečaj.

Zjutraj.

8. Praznik presv. Rešnjega Telesa.

Vstani, vstani, dan veselja,
Rešnjega Telesa dan!
Jezus, Kralj neskončne slave,
bo v sprevedu šel na plan.

Srečna zemlja! Vsa nebesa
bodo zrla dol z višin,
in nad tabo se bo bočil
svetlomodri baldahin.

Gozd ubral bo svojo harfo,
log bo svojo himno pel;
lahni vetrc v sinjem zraku
bo kadila vonj privel.

Z zlatom bo posulo solnce
vsako cesto, vsak oltar,
kjer bo hodil in postajal
stvarstva širnega Vladar.

Pa bo dvignil tam kraj ceste
beli limbar kelih svoj,
vztrepetal bo, ko začutil
Jezusa bo pred seboj.

V haljicah deviškonežnih
deca bo veselih lic
tam pred Jezusom svetila
in trosila mu cvetic.

Spev in cvet bo drag Gospodu;
vendar pa pogled njegov
bo iskal le src nedolžnih,
njim bo dal svoj blagoslov.

M. Elizabeta

9. Zjutranje zvonenje.

Rumeno, zlato solnce
je prišlo na ravan
in s sabo pripeljalo
je mladi, beli dan.

Po travniku so vstale
zelene travice,
pa dvignile so pevke
po drevju glavice.

Narava vsa proslavlja
Dobrotnika stvari,
še mi slušajmo zvonček,
ki v linah se glasi!

Gradiški.

